

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Vita S. Brigidae Virginis Scoticæ, ex ea quæ est apud Fratrem Laurentium Surium. Obijt autem Anno Domini 521. Hormisdæ Papæ 8. Iustini Imp. 4.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

tius Postularit his verbis, Hortor vos vt loco suauis
aromatatum odoris, vestris me adiuuetis orationibus,
in vobis continuè mei memoriam facientes.

Hæc ipse, qui tamen respuit cætera, quæ honoris
essent, defunctorum corporibus, exhiberi solita,
quod se illis indignum penitus iudicaret, vtpote
qui se (vt ibi præfatus est) scelestissimum pecca-
torem existimaret, cum alioqui sanctissimus ef-
set. Tale vltimis illis verbis, quorum maior cæte-
ris in vnoquoque ratio haberi solet, quasi testa-
mento & fide publica consignatum postremum
reliquit elogium, non suis tantum Edessenis, sed
vniuersæ Catholicæ Ecclesiæ Magnus Ephræm.
Qui (vt inquit sanctus Hieronymus) ad tantam
venit claritudinem, vt post lectionem scriptura-
rum publicè in quibusdam ecclesijs eius scripta
recitentur. Quis igitur sanæ mentis homo non
auiculandum, tanto viro potius iudicabit (etiam
si cætera innumera ea de re testimonia minimè
suffragarentur) quam Nouantibus vnâ cum fide
patrum traditiones Ecclesiæ conuellentibus?

Profundissi-
mæ humili-
tatis indi-
cium.

De Scripto-
rib. ecclesi-
ast. in E-
phræm.

VITA S. BRIGIDAE VIRGINIS

Vide Cæf.
Baron. Ann.
Tom 7.
Ecclesiast.

Scotica, ex ea qua est apud Fratrem Laurenti-
um Suriium. Obijt autem Anno Domini
521. Hormisila Papa 8. Iustini

Imp. 4.

Imp. 4.

FUIT apud Hybernos vir quidam Dupracus
nomine, genere Laginensis, qui ancillam
quandam emit Brotsech nomine, spectata
in primis probitate, & morum integritate ama-
bile, cuius impudico captus amore, clandestino
complexu ea abusus est: ita vt paulatim intumes-
cente vtero, haud dubia spes prolis appareret.

1. Februarij.
Patria & pa-
rentes eius.

Mm 3

Quare

Quare commota inprimis coniux, ancillam domo extorrem fieri voluit, ne chara sua soboles, indignum aliquid à peregrino partu pareretur. Maritus igitur, quanquam vitiatam à se puellam, ea insuper contumelia indignam putaret, vxoris tamen importunitate superatus, eam cuiusdam mago vendidit, apud quem, non multò post peperit: prolique Brigidae nomen imposuit. Interea virguncula, haud contemnenda specie, puertitiae annos excedente, accidit ut sanctitatis futuram gloria, per eximia quendam sanctimonia virum innotesceret. Qui nocte quadam, in domo magi orationi intentus, globum ignitis radijs coruscantem, capiti eius imminere vidit. Accessit quod virgo impuri magi cibos, vel sumere nequiret, vel sumptos protinus euomeret. Qua re suae sibi impuritatis conscius magus, vnam ex armento vaccam segregauit, quae cibatus, ceterisque puellae necessitatibus deseruiret. Illa vero se uera sobrietate sibi rigida, magno studio pauperum inopiae consulebat. Contigit autem die quadam, ut magus, prodiga illius liberalitate, butyrum penè omne in pauperes exhaustum inueniret, subitoque in eam furore excandesceret. At illa furoris iacula sanctis suis precibus excipiens, mox vas inane butyro mirifice redundare fecit. Quo miraculo per motus magus, & stupore defixus, execradan impietate relicta Christi nomen dedit, puellamque & integra libertate & duodecim insuper vaccis egregie dotatam, vna cum matre ad] Duplacum remisit.

Mater Brigidae venditur mago.

Visio viri sancti de Brigida.

Brigida benigna admodum in pauperes.

Magus miraculo s. Brigidae conuersus ad Christum.

Maxima eius in pauperes liberalitas.

Ibi verò maiore libertate pauperum susceperam, ita ut obuia quolibet, cetero in Christi membra amore, erogaret. Quod cum patris substantiam

tiam indies extenuaret, ille eam regi venalem obtulit. Inter alia vero in pauperes à se distributa, etiam parentis gladium alienauerat. Quo cernito rex, eam interrogauit, cur gladium parentis pauperi dedisset. Respondit illa: Non equidem pauperi, sed Christo eum dedi. Et si quidem te Dominum meum Regem, parentemque vna cum vestris facultatibus Deo offerre possem, nihil cunctarer. Quo responso, Rex perspecta puelle indole, ait ad Duptacum; filia tua maior est, quam ut vel abs te vendi, vel à me emi debeat; deditque virgini gladium quem patri, pro eo quem sustulerat, traderet.

Accidit autem post hæc ut ab amicis ad matrimonium sollicitaretur, quod cum illa præ virginis libertate toto animo respueret, non dubitavit ardentissimis precibus aliquam à Domino corpusculo suo deformitatem postulare, ut ea deterriti adolescentes à procandi libidine abstererent. Nec defuit illi precibus Dominus, crepuit enim oculus eius & instar aquæ liquefactus est. Quo aspectu proci recedentibus, illa tribus stipata puellis, recta ad Antistitem Machillam Patritij discipulum tetendit, à quo sacrum velamen non sine sanctitatis miraculo suscepit. Pes enim altaris ligneus ad primum manus eius contactum mirabiliter viruit, & oculus pristino decore conspicuus apparuit.

Respuit matrimonium.

Suscipit sacrum velum à Machilla episcopo.

Quam stupendis deinde & egregijs virtutum operibus eximiam eius sanctitatem Dominus comprobauerit, infinitum foret persequi. Leprosus quidam & morbi sui & extremæ paupertatis dolore cōfectus, vaccam sibi donari petijt. Sed cum virgo sancta vaccam non haberet; Visne, inquit, M m 4 potius

Leprosus
curatur.

potius ut à Domino lepræ tuæ curationem possideamus, illo, nihil sibi optatius in vita accidere
eius conspergit, moxque ab omni impuritatis contagione liberatum est. Duo Britones oculorum lumine destituti, leproso ministro ductore, salutem sibi eius precibus restitui postulabant. At illa in domo hospitali cibum eos sumere, patienterque Dei misericordiam præstolari iussit. Illi vero indignatione commoti. Tuæ, inquit, gentis ægros sanas, nos verò aduenas & peregrinos repellis. Illa audito conuitio, aqua eos benedicta

Item Duo
caeci & leprosus.

adpersit, qua cæcis lumen, leproso integram corporis mundiciam restituit. Mulier quædam pomorum munus sanctæ virginis assererat, erantque leprosi eodem temporis momento stipem ab ea petentes, quibus Brigida oblatum pomorum munus tradi iussit. At mulier sibi ea seruare voluit, asserens non se leprosis, sed illi & virginibus eius poma attulisse. Sancta verò, praua mulieris voluntate commota. ò mulier, inquit, quia hoc misericordiæ officium impedire voluisti, noueris arbores tuas æterna sterilitate damnatas. Abijt mulier, & perpetuo arborum suarum fructu fraudata est.

Arbores stultescunt.

Fœmina quædam non minus impiè quam impudèter se filium ex Episcopo Broone suscepisse mentiebatur, hanc sancta Brigida cum accessit iussisset, & ori eius salutare sanctæ Crucis signum impressisset, illicò caput cum lingua procacissimè modo infantis consignans linguam, Dic nobis, ait, infantule quis tuus pater est? Stupenda res, & aperto ore per eum qui quondam Balaam astra loquendi præstitit facultatem, ait, infans. Nequaquam

Infans loquitur.
Num. 12.

quam Episcopus Broon, sed vilis ille homuncio,
qui extremo in populo sedet loco, patet me est.

Insignis cuiusdam Principis filia perpetuo ca-
stitatis voto se Deo obstrinxerat, hanc pater inui-
tam ad coniugium compulerat, sed cum iam epu-
lis magno sumptuum apparatu instructis, nupti-
arum instaret tempus, virgo diuino concitata spi-
ritu ad sanctam Brigidam confugit. Eam vero pa-
ter equitatu suo insecutus est, sed Brigida solito
crucis signo terræ impresso ita vim eorum re-
prellit ut vterius (dictu mirum) gradum inferre
nequirent; atque hoc signo & pater saniozem

Crucis vir-
tus.

mentem, & virgo castitatis votum Deo consecra-
uit.

Cum quodam tempore sacrosancta se Brigida
Eucharistia de manu Episcopi sumpta refecisset,
vidit in calice quem episcopi minister manu te-
nebat hirci umbram; qua visione commota sane
virgo, ex eodem bibere renuit, causamque Episco-
po indicauit. Vocauit protinus ministrum Episcopus,
& blandis eum verbis ad occulti sceleris
confessionem inuitauit. Fessus est igitur se furto hir-
cum abstulisse, iustaque admissi criminis satisfa-
ctione peracta, deforme in calice portentum
nunquam deinceps virgini apparuit. Mulieris
quedam è Scotia admodum nobilis filia, à pri-
mo ortus sui die muta, die quadam cum matre ad
sanctam Brigidam venit; cuius manum virgo san-
cta apprehendens, interrogauit eam, Velle ne
Christi amore corporis seruare castitatem? pro-
tinus (res stupenda) soluto linguæ vinculo, res-
pondit se omnibus illius iussis, prompta obtem-
perare voluntate, paratam esse.

Miraculum
in calice.

Sanat mu-
tam.

Quodam tempore, quem inter se viri, in ho-
minis, cuiusdam necem nefanda coniuratione

Mm s

con-

Hominem à
crudeli nece
p̄seruat.

conspirarant. Hos virgo sancta ab immani scelerē reuocare conata, cum eius preces & conata ad aures non admitterent, supplicem se ad Dominum pro tetra caligine à mentibus eorum pelenda contulit; & ecce cum dies nefando scelerē destinatus adesset, mente furibunda & cæco impetu in hominis speciem irruunt, multisque vulneribus, vt existimabant, conciso relicto, ad Brigidam pergunt; sed cum ab ea vmbra se, non hominem maçtasse intellexissent, salutari dolore concussi ad meliorem frugem redierunt. Ee his quidem alijsque quam plurimis magnæ sanctitatis operibus illustri virgo, quandâ de suarum grege puellarum alumnâ ad se vocans, ei obitus sui diem aperuit, quo adueniente felicem Christo spiritum reddidit anno salutis set.

Meritus.

VITA S. SEVERI EPISCOPI RAVENNATIS, ex ea qua est apud Fratrem Laurentium Surium. Emendata ad Censuram Caf. Baronij.

Vide Caf.
Baron in
Notatio.
Martyr Rō.
& Tom. 3.
Annal.

Floruit anno Domini 347. Iulij Papa 11.

Constantij & Constantis Imp̄p.

11. Interfuitq; Concilio
Sardicensi.

1. Februarij
S. Seuerus
succedit
Agapito.

Agapito Rauennatis ecclesiæ Episcopo vitæ munere functo, cum de nouo antistite creando magnatū nobiliumque illustre conuenisset concilium, accidit res diuina prouidentia digna, quæ hominē plebeium & ingloriū ad illud honoris fastigiū mirabiliter euexit. Erat enim Rauennæ vir quidam Seuerus nomine obscuro loco natus, sed illustri pietate conspicuus, qui parce ac duriter textrili nimirum opere victum sibi parabat. Hic cum reliqua populi multitudi-
ne de nouo antistite suspensus sordido vi-
lique

S. Seuerus
ante episcopa-
tum extitit
textor.